РОБОЧИЙ НАРОД

орґан української соціял-демократії в Канаді.
Виходить що тижня
В Виннипеґу, Ман. (Канада), під ч. 144 Higgins Ave.
Редактор і адміністратор Ів. Навізовський.
Передплата виносить $2.00 на рік, за границю так само.

"ROBOTCHYJ NAROD"
(THE WORKING PEOPLE).
THE OFFICIAL ORGAN OF THE
UKRAINIAN SOCIAL DEMOCRATIC FEDERATION.
(Affiliated with the S. D. Party of Canada).
THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA
Published weekly by
THE "ROBOTCHYJ NAROD" ASSOCIATION
at 144 Higgins Ave. - - - Winnipeg, Man.
J. NAWIZOWSKY, EDITOR AND MANAGER.
Subscription $2.00 a year.

Address: Адресуйте:
"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3542 (Sta. B.) Winnipeg, Man. Can

Редакція за оголошеня не відповідає.

Наша політика.

Один з провідників соціял-демократії каже: „Молода партія, котра хоче побороти, маэ відмежуватись у своїй програмі і поступованю від усіх істнуючих попри неї партій". Сеї ради послухало робітництво Німеччини, і тим тепер німецька соціял-демократія могуча, що вона ніколи не давала себе заманити на ті, чи инші патріотичні і гучні гасла буржуазії.

Во імя слави і чести Німеччини буржуазія кликала Німців на війну з Французами; — німецькі соціял-демократи сказали, що не хочуть сего, бо тут не о честь Німеччини розходить ся, а о конкуренцію німецьких і французьких купців.

Во імя поступу і цівілізації буржуазія винищуэ Ніґрів в Африці, але німецький робітник зве се рабунком і мордом, злочином а не славою для Німеччини.

Соціялістичний устрій, де всі будуть рівні расово, національно і економічно от та відрубна межа, що лежить межи буржуазними патріотами, а соціялістичними борцями.

Тут в Канаді українська буржуазія гризе собі від злости коліна, чому українські соціял-демократи не йдуть з нею разом в „народних справах"? Для „поясненя" видумують несотворені річи, мов проводирі Федерації плачені навіть російським урядом для нищеня України та греко-католицького біскупа!? Дивіть, що за ідіотична думка! То для цара милійший соціялізм, який він нищить на всі заставки, чим Українство чи Будка? Та щось подібного може писати тільки крайно підла, з'ідіотіла людина. Коли поглянемо на Україну, то українські буржуазні часописі чомусь то тримають ся, а соціял-демократичні царат нищить кождого дня де лиш захопить, кождого дня засилаэ соціял-демократів, як не в тюрму, то на Сибір.

Щоб наші буржуазні півголовки не ломили собі своїх маківок над думанэм, чому ми не тримаэмось з ними купи, ми понизше пояснимо наше поступованэ.

Відповідь проста. Ми не хочемо втопитись в буржуазнім болоті, ми не хочемо, щоб з нами сталось таке саме, як було з нашими товаришами в Галичині, коли вони були примушені в національних справах волочитись за хвостом націонал-демократів.

Що може бути спільного між українським робітником, а українським шторником, офісником, консервативним чи ліберальним аґентом і т. п? Що може бути спільного між вівцею а вовком?

Ми виїхали з України і мало хто з нас назад там поверне. Канада стала нашим другим родинним краэм. В нас народились діти — Канадийці. Наш економічний інтерес в розвою Канади, наша політика запанувати політично в Канаді тоже. Канада, кругом Канада.

Був в Виннипеґу гурток безпартійників, що хотів зорґанізувати якусь українську партію, де вівці з вовками лучили би ся разом, та розсипав ся, спродавшись консерватам. В Едмонтоні сталось те саме.

Жиди лиш пробують орґанізувати свою державу в чужій державі, за се їх бють і гонять. Чи не булоб се з такою Україною в Канаді? А чи по щирости хотять вони тої України в Канаді? Вони бажають України лиш на те, щоби стягнути коло себе масу українського робітництва і тоді продати його одній чи другій буржуаній анґлійській партії. І так вони роблять нині. Чи-ж се неправда?

До Канади напхалось кільканайцять народностий затроэних буржуазним і релігійним трійлом. Чи не розпочинати-ж нам „балканської війни" між собою?

Найкрасший доказ спільного житя ми бачимо в Швайцарії, там говорять трома мовами, але уважають себе одним народом. Злучені Держави говорять анґлійською мовою, хоть більшість населеня по крови се не Анґлійці.

„Наші діти анґлічать ся!" реве наша буржуазія, але не хоче сказати в той сам час, що першими дітьми, що поанґлічились э власне діти тих крикунів, що будують „Україну" на анґлійській дощці.

Для здобутя-ж соціялізму треба порозуміня і стислої эдности усіх канадийських пролэтарів.

Ми знаэмо, що колиб навіть і сталось чудо і ті народні злодії Васильки та Стоцькі визволили австрійськими баґнетами та кровію руського хлопа Україну, то замість російських жандармів і урядників та батюшок, ми малиби українских полісманів, українських катів та урядників, а Васильки розкрадалиби тоді так Україну, як крадуть тепер каси на Буковині.

Українська буржуазія каже, що аж тоді буде наш нарід щасливий, як будемо мати Україну. Добре, і ми згідні на се. Але чи не пояснилиб нам сї панове, де те щастэ в тих народів, що від віків мають свої самостійні держави? Як живе ся народови в Франції, Німеччині, Італії і других державах? Чомуж той нарід гине з голоду і холоду в пазурах вже не чужих а своїх „рідних" буржуків?

І така голота як якийсь К... в послїднім числї консервативної „Канади" упідлив себе перед консервативним доляром до тої степени, що потрафив сказати, що соціялізм в Канаді се абсурд, дурниця, непотрібний, бо народови живе ся як в бога за дверми, бо він маэ доляри від консерватів за своэ гавканэ.

Ні, зболїле тїло робітника вигоїть лиш соціялізм і ради порожнього крику українських лупіїв „свій до свого" ми не проміняэмо соціялізму!

Варварства війни.

Грецький парлямент вислав окрему комісію для провіреня тих варварств, яких допускали ся Болгари в занятих ними грецьких містах. Ся комісія оголосила звіт з своїх дослідів. Подаэмо з сього звіту кілька страшних образків для характеристики, як взаїмно супроти себе поводили ся колишні союзники.

О годині 9 рано 8 липня — читаэмо у сім звіті — прийшло 20 болгарських жовнірів під проводом офіцира з насадженими баґнетами до палати епископа Константіноса в Мелэйпкон, де були також нотаблї і цїлої околиці. Жовніри розвалили двері та перешукали всї комнати за документами. Епископа витягнули з палати і публично на вулици масакрували його. Жовніри казали йому кланяти ся перед собою і закололи його на очах людей баґнетами. Навіть над замордованим збиткували ся, бо трагували його ногами і виривали з голови волосэ. О похороні не було бесїди. Трупа лишили на вулиці, а роззвірілі юнаки пішли знов шукати до палати, де забрали дорогу мітру, евангеліэ та всї дорогоцїнности. Мати епископа з страху вмерла, заки жовніри розбили двері до її кімнат. Тїло епископа лежало на вулиці до 9 липня і аж того дня поховано його враз з иншими убитими в спільнім гробі.

Коли місцевість заняла грецька армія, гріб розкопано і переконано ся, що всї вбиті мали рани від баґнетів на скрізь через цїле тїло. Нещасливим жертвам виколювали очи. Кореспонденти анґлійських і французьких часописий поробили з сих трупів фотоґрафічні знимки.

Страшну різню уладили Болгари в Дожато. В неділю 13-го липня, коли мешканцї йшли до церкви, болгарська піхота і кавалэрія обсадила місточко і стала його бомбардувати гарматами. Коли перелякані мешканцї стали втїкати, болгарські жовніри завертали їх назад до міста. О 8 год. рано обляли всї доми нафтою і підпалили. В огни згоріла половина населеня. Шкода виносить 14 мілїонів. В полудне, по зрабованю міста, Болгари пішли дальше. Все те робив 10 полк піхоти під проводом майора Верлэфа і 3 офіцирів. Парляментарна грецька комісія сконстатувала, що болгарські жовніри знасилували всї жінки і дївчата в Дожато, котрі попали в їх руки а опісля вбивали їх, відрізуючи вперед їм груди. Вбито також богато дїтий. Ті що лишили ся при житю, зі страху збожеволїли. Подібні оргії уладжували собі болгарські жовніри в сусїдних селах Дожато.

Не красше пописали ся Болгари в Серес, де змасакровано 200 людий, спалено 4050 домів і 1000 склепів. Загальна шкода виносить 12 мілїонів корон. Заки прийшла до Серес грецька армія, сотки населеня лежало по вулицях спалені на вуголь. Тут пороблено також фотоґрафічні знимки з слїдів культури союзника.

Зі звіту сеї комісії довідуэмо ся, що те саме діяло ся на цїлій грецькій території, де лише поступили Болгари. Сам ґенерал Ковачев з жовнірами напав в Сіляхові на турецький банк і забрав відси всї гроші.

В. Винниченко.

Наша „нагорна" проповідь.

Хто маэ вуха, щоб слухати, — хай слуха!

А надто слухайте ви, що стрічаэте й провожаэте веселеэ сонце — хмурою працею.

Надто слухайте окривджені, пригноблені, покірно цїлуючі гноблячу руку.

Надто слухайте залякані, затуркані, що сховали надії у Бога, який пануэ на небі.

Слухайте, вам сказано було:

„Блаженні вбогі духом, бо тих эсть царство небесне".

Ми же кажемо вам:

— Блажені духом богаті, бо тих эсть царство на землї. Горе тому, хто дух свій покидаэ у тьмі убожества, неуцтва, хто не умножаэ його богацтвами пізнання світу. Як червяк він лазитиме під ногами дужих і розтопчуть його і змішають з багном.

І ще вам сказано:

„Блаженні сумні, бо ті втїшать ся".

Миж вам говоримо:

— Блаженні веселі і радісні, бо ті самі себе потїшають. Блаженні бадьорі, бо ті не шукають потїхи на небі, лише на землї. Ніхто не бачив ні потїх ні мук небесних, в земних же муках і втїхах купають ся наочно. І істинно говоримо вам: в муках купають ся ті, що вбогі духом, що покірні й сумні, що потїхи шукають на небі.

І знову сказано вам:

„Блаженні тихі та кроткі, бо ті осягнуть землю".

Але ми говоримо вам:

— Горе тихим та кротким, бо ті ніколи не осягнуть землї. Слава сміливим, слава гнївним, бо ті скинуть ярмо і осягнуть землю! Блаженні ті, що кротість та тихість одпихають ногою, як одпихають камінэ з дороги і йдуть своїм шляхом до свого щастя. Горе тим, що кротко та тихо слухають голодний плач своїх дїтей і покірно загортають їх в лахмітя з холоду. Горе тим, що кротко дають свій піт, свою кров і піт та кров дїтей своїх ледачим, богатим пануючим. Горе їм, бо ніколи не наслїдують землю і дїтям дїтей своїх похинуть ярмо рабства свого.

А сказано вам:

„Блаженні голодні і жадні правди, бо ті наситять ся".

Ми же кажемо:

— Блаженні ті, що не пють правди з одної криниці з ворогами своїми. Бо отруйна та ворожа правда для них. І істинно говоримо вам, ніколи не наситить ся той, хто питиме з тої одної криниці, а навпаки, стане ще безсилїщим од згаги і ще покірніщим од безсилля свого.

І далї сказано вам там же:

„Блаженні милостиві, бо такі помилувані будуть",

Ми же кажемо вам:

— Горе тому, хто милуэ з страху і несмілости. Горе тому, хто підставляэ тїло своэ пявкам і гадюкам, годуэ їх кров'ю своэю і милуэ їх. Такі помилувані не будуть. Блаженні немилостиві до гадів і пявок, блаженні ті, що одривають їх од себе і з лютим гнївом топчать їх ногами! Тих эсть царство на землї.

І ще сказано вам:

„Блаженні чисті серцем, бо такі побачать бога".

Але ми говоримо вам:

— Блаженні ті, що знають, в чому бруд і чистота. Блаженні ті, що не бруднять себе чистотою ворогів своїх. Бо, істинно говоримо вам, не бруднить пана кров робітника, яку він точить з його, а тільки поїть та кормить його. І чисті панською чистотою, не побачать бога робітничого.

І знов в старім законї сказано:

„Блаженні миротворцї, бо такі синами Божими зватимуть ся".

Миж вам кажемо:

— Горе миротворцям! Горе тому, хто не бореть ся. Горе тому хто не візьме палицю й не оджене вовка од отари своэї. Бо пожре вовк овець його. Горе тому, хто не винищить кузку на полї своэму, бо з'їсть кузка пашню його. А хіба пан, що не сїэ, не жне, не працюэ, не подібний до вовка або кузки шкідливої? Істинно говоримо вам: блаженні ті, що борять ся, блаженні ті, що не творять мира з вовками й гадами, а беруть палиці й нищать їх. Такі синами робітничими зватимуть ся.

І ще сказано в законї старім:

„Блаженні ви, коли вас безчеститимуть, та гонитимуть, та казатимуть на вас усяке лихе слово не по правдї ради мене. Радуйте ся і веселїтесь, бо велика нагорода ваша на небі, так бо гонили і пророків, що бували перше вас.

Так сказано в законї старім.

А ми вам говоримо:

— Не бійте ся: коли ви будете вбогі духом, коли будете покірні, кроткі та тихі, коли будете милостиві до обижающих вас, коли підставлятимете спину свою пануючим, коли творитимете мир з вовками, пявками, гадюками, коли слухатиметесь правди здираючих шкіру з вас, — то не бійте ся, ніхто не буде ні безчестити, ні гонити вас, ні казати на вас лихих слів. Навпаки, похвалятимуть вас і будуть їздити по вас та по дїтях ваших і будуть годуватись працею вашею, і з великою охотсю дадуть вам царство на небі. Бо так само було з тими, що перше вас були, так само було з тими, хто віками гнув ся, мовчав і терпів. І буде ще віки віків з такими. Але не радїйте сьому і не веселїтесь, бо мала нагорода вам буде за се на землї.

І ще сказано в старому законї:

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO